

Kanlı Sazak

— Nilüfer Sarp · 28 Şubat 2018

Hazan yeli yeni esmeye başlamıştı
Göç vardı öz diyarlara
Ardı sıra kalan kopuk takunyalar
Orta yerde duruyordu
Kanlı sazak gibi sancıyordu sol yanımda
Yârdan kalma anılar

Adeta
Kanayan gecenin örtüsü misali
Sıkışıyor Baykuş ötmeleri arasına
Uğursuzca beni kasıp kavuran
Rüyalarım kabus olan bir çift göz
Yine tutunamayan saadet dileklerim
Bir bir kayıyor yıldızlar arsından
Hercai arzularım yitip gidiyor ardından
Kalakalıyor bana viran kentin tüm ağırları

Gözlerim nemlenir vakit geçtikçe
Gözyaşımın kekremsi tadı
Bir hoş eder mülteci damağımı
Bir çocuk ölür yüreğimde beraberin de
Ümitlerim gömülür
İçimdeki etrafı kanlı surlarla örülü
Çocuk mezarlığına
Yitirim sessizliğimi
Kaybederim metanetime

Salarım kendimi karanlık gecenin koynuna
Poyraz başlar yüzümü dövmeye
Ardımı lodos yıkar gider
Ve sonunda karayel dondurur tüm benliğimi
Batarım Özlem denizinde
Biçare bir halde

Ayıldığımda sancılarım taze durur

Kanlı sazak gibi eser gene ierime

NİLÜFER SARP..

27.ŞUBAT.2018